

انتقاد مدیر کل مطبوعات و وزارت ارشاد از حکم شلاق کاریکاتورست اراکی

■ شرق: حکم ۲۵ضربه شلاق برای «محمود شکرایه»

به دلیل کشیدن کاریکاتور نماینده مجلس واکنش‌های زیادی را در داخل و خارج به دنبال داشت؛ اما واکنش مدیرکل مطبوعات و خبرگزاری‌های داخلی وزارت ارشادو همچنین مدیر خانه کاریکاتور ایران به این حکم و پیگیری برای بازنگری آن در مراحل بعدی دادرسی، ماجرا را وارد ابعاد تازه‌ای کرده است. روز گذشته «پدرام پاک‌آیین»، مدیرکل مطبوعات و خبرگزاری‌های داخلی وزارت ارشاد، در واکنش به این حکم به «فارس» گفت: «صدور حکم مجازات شلاق کاریکاتورست استان مرکزی از منظر افکار عمومی به‌ویژه اصحاب رسانه غیرمتعارف و دور از انتظار است.» او اضافه کرد: «در همین راستا دفتر حقوقی سرای روزنامه‌نگاران ایرانی آمادگی دارد تا در صورت تمایل این کاریکاتورست برای ارایه توضیحات بیشتر و فنی‌تر برای مقامات قضایی مرتبط اقدام کند.» وی افزود: «به نظر می‌رسد که در دادرسی‌های قضایی لازم است که اقتضاتات هر یک از قالب‌های مطبوعاتی به‌خصوص طنز و کاریکاتور مورد توجه قرار بگیرد تا احکامی که در این زمینه صادر می‌شود فنی‌تر و منصفانه‌تر باشد.» وی ابراز امیدواری کرد این حکم در مراحل بعدی دادرسی مورد بازنگری و نقض نظر قرار گیرد. همچنین مدیر خانه کاریکاتور ایران خواستار دخالٔ قوه‌قضاییه در حکم کاریکاتورست اراکی شد و گفت: «چنین حکمی برای یک کاریکاتورست و عرصه کاریکاتور، مستحکماً است زیرا این کاریکاتورست از حیضه چارچوب‌های خود عدول نکرده است.» «سعود شجاعی طباطبایی» با ابراز تاسف از حکم شلاق کاریکاتورست جوان اراکی اضافه کرد: «ما به عنوان «خانه کاریکاتور ایران» از همان ابتدا به

دلیل حال این مساله هستیم چون ما معتقدیم که حکمی که صادر شده مستحکماً است. ترسیم چهره مسوولان در دوره‌های مختلف از تاریخ کاریکاتور ایران بعد از انقلاب بارها اتفاق افتاده حتی در دوره معاون اولی «حبیبی»، «کیومرث صابری» بارها کاریکاتور این مقام مسوول را در «گل آقا» منتشر کرده، در دوسالانه کاریکاتور نیز تصاویری از «احمدی‌زاده» داشتیم.» در کنار واکنش‌های داخلی، عقوبین الملل هم از مجازات کاریکاتورست ایرانی انتقاد کرد و در بیانیه‌ای صدور حکم شلاق برای محمود شکرایه، کاریکاتورست نشریه‌ای محلی در استان مر کزی را به اتهام کشیدن کاریکاتور نماینده سابق اراک محکوم کرد. این بیانیه که روز جمعه منتشر شده تازه‌ترین واکنش به حکم صادره برای آقای شکرایه به شمار می‌رود. کاریکاتور جنجالب پرنگیز محمود شکرایه در نشریه «هلمه امیر» استان مرکزی، «احمد لطفی‌اششتیانی» نماینده مجلس هشتم از اراک، کمیجان و خنداب را در ظاهر یک ورزشکار نشان می‌دهد. نشریه «هلمه امیر» که دهمین سال فعالیت مطبوعاتی خود را می‌گذراند، پرتیراژترین نشریه استان مر کزی است. هفته‌نامه «هلمه امیر» مرداد ۱۳۸۲ کار خود را آغاز کرد و به گفته مسوولان آن، مشی این نشریه توجه بیشتر و دقیق‌تر به حوزه اجتماعی و داشتن دیدی انتقادی است.

■ ایسنا:اعضای گروه ایتالیایی دو نمایش «لو» و «Ka+» (ا به اضافه ب به توان ۳) که قرار است نمایش‌هایشان را شهریور امسال در تماشاخانه ایرانشهر اجرا کنند به تشریح فعالیت‌های نمایشی خود در ایران پرداختند. کلودیا سوراسه، کارگردان این دو نمایش ایتالیایی، با ابراز خرسندی از شرکت در جشنواره تئاتر دانشگاهی و حضور دوباره‌اش در ایران گفت: حساسیت هنری مردم ایران به مردم ایتالیا بسیار نزدیک است و این خوش‌شانسی خیلی بزرگی برای ماست که می‌توانیم برای زمان طولانی‌تری در ایران باشیم و با مردم ایران بیشتر آشنا شویم. او اظهار امیدواری کرد به دنبال حضور طولانی‌ترش در ایران که شهرپروراه خواهد بود فرهنگ مردم ایران را به طور عمیق‌تری بشناسد و کارش را به فرهنگ ایرانی نزدیک‌تر کند. سوراسه یکی از اهداف اجرای نمایش‌هایش را گفت‌وگو با نوج بشر دانست و گفت: نمایش ما می‌خواهد نشان دهد فضای شخصی یک آدم چگونه است و اینکه او چگونه با محیط اطرافش ارتباط برقرار می‌کند.

■ گروه ایتالیایی در ایرانشهر ■ ایسنا:اعضای گروه ایتالیایی دو نمایش «لو» و «Ka+» (ا به اضافه ب به توان ۳) که قرار است نمایش‌هایشان را شهریور امسال در تماشاخانه ایرانشهر اجرا کنند به تشریح فعالیت‌های نمایشی خود در ایران پرداختند. کلودیا سوراسه، کارگردان این دو نمایش ایتالیایی، با ابراز خرسندی از شرکت در جشنواره تئاتر دانشگاهی و حضور دوباره‌اش در ایران گفت: حساسیت هنری مردم ایران به مردم ایتالیا بسیار نزدیک است و این خوش‌شانسی خیلی بزرگی برای ماست که می‌توانیم برای زمان طولانی‌تری در ایران باشیم و با مردم ایران بیشتر آشنا شویم. او اظهار امیدواری کرد به دنبال حضور طولانی‌ترش در ایران که شهرپروراه خواهد بود فرهنگ مردم ایران را به طور عمیق‌تری بشناسد و کارش را به فرهنگ ایرانی نزدیک‌تر کند. سوراسه یکی از اهداف اجرای نمایش‌هایش را گفت‌وگو با نوج بشر دانست و گفت: نمایش ما می‌خواهد نشان دهد فضای شخصی یک آدم چگونه است و اینکه او چگونه با محیط اطرافش ارتباط برقرار می‌کند.

■ بیانیه بسیج دانشجویی ■ بیانیه بسیج دانشجویی دانشگاه‌های استان تهران از ستاد حمایت و صیانت از آثار فرهنگی و هنری با بیانیه‌ای حمایت کرد. در بخشی از این بیانیه آمده است: «ما دانشجویان بسیجی و متعهد در ایران اسلامی خطاب به وزیر محترم ارشاد عرض می‌نماییم: اکنون وظیفه ستاد حمایت و صیانت از آثار فرهنگی و هنری که به منظور حفظ و صیانت فرهنگی جامعه انقلابیمان براساس آنچه اسلام عزیز از ما می‌خواهد جمع‌های که براساس آموزه‌های قرآن و دستورات پیامبر اعظم و رسول ختمی مرتبت حضرت محمد (ص)، عاری از هر گونه مظاهر فرهنگ غرب و شرق باشد کاری بس مهم و البته دشوار است. نقش اسناد و همراهی دانشجویان بسیجی کشور در کنار این ستاد به منظور فرهنگ‌سازی و مقابله با مصادیق تاتوی فرهنگی بسیار خطیر و مهم است. در پایان از مسوولان شجاع این ستاد می‌خواهیم با دقت و مراقبت این مرحله را پشت سر بگذارند و در این راه حمایت دانشجویان بسیجی را پشت سر خود ببینند.»



رویا مصدر

ایمن روزها یا تعیین نرخ بالای ۲۵ ضربه شلاق برای یک کاریکاتور، دوباره بحث شیرین محدوده فعالیت طنز و کاریکاتور وارد فضای ادبیات تعلیمی و تادیبی معاصر شده است!ا بی شک «محمود شکرایه» کاریکاتورست اراکی وقتی در مورد انتقال یک تیم فوتبال تهرانی به اراک کاریکاتوری از نماینده شهرشان (احمد لطفی‌اششتیانی) را برای نشریه محلی «هلمه امیر» کشیده بود، به مخیله‌اش هم خطور نمی‌کرد که برای چنین کاری، به تحمل ۲۵ ضربه شلاق محکوم شود و چنین موج خبری در خبرگزاری‌ها و نشریات داخلی و خارجی ایجاد کند. در این چنددهه‌ساله بوده‌اند کسانی که به دلیل نگارش طنز یا رسم کاریکاتور محکوم شده‌اند

با طنز و کاریکاتور شوخی نکنید!

و نشریاتی که به همین دلیل حکم تعطیل گرفته‌اند. ولی آنچه این مورد را از نمونه‌های پیش متمایز می‌کند، مشکل مدعی با هنری به نام «کاریکاتور» است. یعنی موضوع کاریکاتور مورد اعتراض نیست، بلکه رسم کاریکاتور اصولا و از اساس عملی مجرمانه تلقی می‌شود و مستوجب شلاق است. این امر به نظرم پیامد روندی است که طنز و کاریکاتور طی یکی، دو دهه اخیر طی کرده و به اینجا رسیده است. طنز و کاریکاتور در گذر از تجربه سال‌های میانی دهه ۶۰ و دو کلمه حرف حساب «گل آقا» طی زمان به ترسیم محدوده‌ای برای کار و فعالیت دست زده محدوده‌ای که در آن، ورود به برخی حوزه‌ها خط قرمز تلقی می‌شد با این حال، ابعاد دایره

همه در جست‌وجوی مقصر

سر و کار داشته باشند، باید بدانند که اول باید امنیت‌شان را فراهم کنند. «گار استخر» که با عروسک سنجذ شناخته شده، در گفت‌وگو با شرق ضمن ابراز تاسف از رخ دادن این ماجرا گفته است: «از صدا و سیما هم در عجیبم که چرا ماجرای به این غم‌انگیزی و فاجعه‌ای که رخ داده است را پیگیری نکرده و حرفی از آن به میان نمی‌آورد. همین‌طور منتظر هستیم ببینیم این برنامه چگونه روی آنتن خواهد رفت. این برنامه‌ای غیراستانداردی که با این حجم طرفدار روبه‌رو می‌شود، نشانه این است که کودکان ما از عدم فحرج رنج می‌برند. چطور مسوولان اجازه می‌دهند که با تفکر، شعور و جان کودکان به این راحتی بازی شود. این ماجرا از نظر حرف‌های به هیچ عنوان تأیید نمی‌شود.»

استخر که خودش مادر دخترپنج‌ای به سن و سال همین بچه‌هاست، می‌گوید این اتفاق در اثر بی احتیاطی نبوده و جنبه‌های مادی آن نیز موثر بوده است: «در تمام سال‌هایی که به کار کودک مشغول بوده‌ام چه زمان اجرای تلویزیونی «چه پوه الان» که برنامه‌سازی می‌کنم، اصلا تجربه رفتن روی «استیج» را نداشتم و چون نه دوست داشتم و نه در شان خودم می‌دانستم که بروم بالا و دست بزنم و عده‌ای تماشاچیم کنند. در آن زمان هم از حضور در برنامه زنده خودداری می‌کردم. این سول همچنان بی‌پاسخ است که جز لباس‌های رنگی و حرکات عجیب چه چیزی می‌تواند یک مجری را به بت تبدیل کند.»«سلم آقاجان‌زاده» تهیه‌کننده برنامه

او می‌گوید من نمی‌توانم خودم را جای مجری بگذارم؛ و هم مثل خیلی از ما در این مراسم شرکت کرده بود. شاید باید مطمئن می‌شد با چه کسی کار می‌کند. هرچند مطمئنم با عشقی که به بچه‌ها دارد، الان اوضاع خوبی

اخیر دست‌اندر کاران طنز نوشتاری و ترسیمی همواره کوشیده‌اند در رسانه‌های رسمی روزنه‌هایی برای فعالیت پیدا کنند و طنز، این لازمه حیات اجتماعی بشر را زنده نگه دارند. عقل و تدبیر می‌گوید که حکم کاریکاتورست اراکی به هزار و یک دلیل اجرا نمی‌شود. کافی است طی مدتی که از اعلام این خبر می‌گذرد به انبوه اعتراض‌های طنزآمیز و جدی رسانه‌ها و افراد جدا از جهت‌گیری‌های فکری و سیاسی نگاه کنید و بازتاب این حکم را در رسانه‌های معتبر خارجی ببینید تا به صحت این مدعا شک نکنید. اما نفس صدور چنین حکمی نشان می‌دهد که تحمل نکردن طنز و کاریکاتور (حتی در یک سطح محدود و محلی) می‌تواند به مدد ارتباطات نوین و رسانه‌ها تا کجاها برود و چه تصویری را از سعصدر برخی، مردم شوخ‌طبع و طنز ایران پیش روی جهانیان همیشه متعجب و حیران بسازد. در هر حال تجربه ثابت کرده است که با طنز و کاریکاتور زیاد نباید شوخی کرد.

■

ندارد.» گروه اجرایی فیتیه یعنی محمد مسلمی، علی فروتنی و حمید گلی نیز در نشست خبری که در مشهد برای یکی از برنامه‌هایشان برگزار کردند، می‌گویند دیگر برنامه زنده نخواهند داشت. آنها درباره واقعه خرمدره با ابراز تاسف گفته‌اند: «می‌توان از زوایای مختلف به این حادثه تلخ نگاه کرد و از آن جمله می‌شود به بحث فرهنگی اشاره کرد که در بعضی شهرها اقتدر برنامه اجرا نمی‌شود که وقتی یک هنرمند در آنجا حضور پیدا می‌کند، مردم، زیادی و بیشتر از ظرفیت سالن وارد آن می‌شوند یا اینکه تمهیدات امنیتی اندیشیده نشده است.»

اما چه کسی مقصر است؟

همه این سخنان در مقابل جان سه کودکی که جان خود را باختند و آنهایی که حالا در بیمارستان هستند و خانواده‌های داغدار فقط می‌توانند طرح موضوع کنند. این اتفاق اگر در یک استودیوم فوتبال می‌افتاد؛ چنانچه در سال‌های قبل هم افتاد، چند سال پیش که یک تماشاگر فوتبال در بازی ایران و ژاپن زیر دست و پای دیگران در گذشت موضوع به مساله‌ای مهم تبدیل شد و حتی مجلس شورای اسلامی هم به آن ورود کرد. اما در این چند روز مسایل دیگر برای نمایندگان مهم‌تر از جان این کودکان است. شاید هم به این دلیل که اینجا موضوع کنفدراسیون آسیا نیست و موضوع در یک شهرستان کوچک در استان زنجان است و ربطی به پایتخت ندارد؛ مساله‌ای که شاید اگر پیش از آن همه به فکر آن بودند به چنین فاجعه‌ای منجر نمی‌شد. خاله‌شادونه که فعلا قرار نیست برنامه‌ای داشته باشد و تلویزیون و نهادهای مربوطه قرار است بررسی کنند و برخی از گروه‌ها هم گفته‌اند برنامه‌های زنده‌شان با کودکان را تعطیل خواهند کرد. اما این راحل نیست!

■ شرق: گروه لیو هاروکسی مورا کاسی را با نمایش ابرقورباغه به ارسباران می‌برد. در این میکروتئاتر که نخستین برنامه گروه لیو در سالل ۹۱ است حسن معجون به همراه سعید چنگیزیان و رضا بهبودی روز سه‌شنبه ۲۶ اردیبهشت ساعت ۱۷:۳۰ به کارگردانی سلمان پیروزا این نمایش را اجرا می‌کنند.

■

یک فرش قرمز، یک سننور و یک تمبک

می‌نشیند و شروع می‌کند به نواختن. با شور آغاز می‌کند و چه آغاز شیرینی. اجراش بداهه است اما گویی هزار بار آنها را پیش از این مرور کرده. بعد هم آواز رضی، شهناز. گاه چشمان‌مان را می‌بندیم. حس می‌کنیم تنها برای ما می‌نوازد اما مگر می‌شود؛ جادوی انگشتانش را ندید. سازش به طور عجیبی کوک است. خوب هم دارد همراهی می‌کند. متوجه گذر زمان نیستیم که بخش اول به اتمام می‌رسد. زمان استراحت است. استراحت! استراحت چه معنایی دارد؟ کیست که از اجرای او خسته شود؟ کمی بعد بخش دوم و پایانی آغاز می‌شود. باز هم با همان سادگی وارد صحنه می‌شود. نمی‌دانم اگر من بیش از ۱۵۰ کسرت و ۳۵ اثر در طول زندگی‌ام داشتم باز هم مانند او وارد صحنه می‌شدم یا نه؟ اما او که ساده بود. با بیات گرد شروع کرد. ضرب اصول و گریلی... در انتها هم با زیبایی هرچه تمام‌تر شهرآشوب را به اجرا درآورد. سعی می‌کنیم از تک‌تک قافین حضورمان لذت ببریم و می‌پریم. تا به خود می‌آییم این بخش هم تمام می‌شود. آخرین قطعه‌اش با کلامش همراه می‌شود. صدایش گرفته اما دلنشین است. اجرا تمام می‌شود. از سالن خارج می‌شویم. خیابان سمیه. میوه‌ای تهران همچنان ادامه دارد...

■ نمایش «گروتسکو بر تبارشناسی دروغ و تنهایی» به نویسندگی، طراحی و کارگردانی سجاد افشاریاران از روز سه‌شنبه ۲۶ اردیبهشت در تالار قشقایی تئاتر شهر به صحنه می‌رود. درآمد حاصل از نخستین اجرای این نمایش به کودکان خیابان و کار خانه علم دروازه غار اختصاص داده شده است. این نمایش گروتسکو درباره بررسی پدیده دروغ است که از زمان آدم و حوا آغاز می‌شود تا به زندگی شهری می‌رسد. داستان‌هایی در دل این خانواده شکل می‌گیرد و همراه این درام، با تنهایی آدم‌های گوناگونی روبه‌رو می‌شویم. سیامک صفری و بهاره رهنما بازیگران‌شان هستند.

■ شرق: این روزها دوباره بحث نشان دادن تصویر «حضرت محمد» (ص) در فیلمی که «سعید مجیدی» می‌سازد در رسانه‌های عربی مطرح شده است. فارس گزارش داده که روزنامه مصری الیوم السابع، که با احمد الطیب شیخ الازهر گفت‌وگو کرده، نوشته است: «احمد الطیب با بیان اینکه همه علمای الزهر و علمای اهل سنت با این اقدام مخالف هستند از علمای ایران خواسته این اثر سینمایی را تحریم کرده و نه برابر عرضه آن بایستند.» در این‌باره محمد مهدی حیدریان تهیه‌کننده این فیلم به «شرق» می‌گوید: «این مطلب بارها تکذیب شده است و قرار نیست تصویری از پیامبر اسلام نشان داده شود. استاد آنها به مصاحبه‌ای از آقای مجیدی است که انجام نشده و کذب است و ما بارها در این مورد توضیح داده‌ایم.»

■

کپی با «فردین خلعتبری» درباره موسیقی سریال‌ها

کمبود بودجه، افت کیفیت و...

■ هلیا قاضی میرسعید



■ حتما شما هم موسیقی بعضی سریال‌ها را به یاد دارید. سریال‌هایی چون مدار صفر درجه، شب دهم و... که در کنار متن قیوی، کارگردانی خوب و بازی‌های درخشان، از موسیقی ماندگاری هم برخوردار بودند و مجموعه این عوامل باعث شدند تا خاطره پررنگی از آن سریال‌ها در ذهن شما حک شود. البته گاهی موسیقی اثر یک تلویزیونی، به شکل مستقل هم، هویت خود را حفظ می‌کند و جدا از تمامی عوامل می‌تواند در مخاطب تأثیرگذار باشد.

اگر مروری به موسیقی سریال‌ها داشته باشیم، به جرات می‌توان گفت که شاهد افت کیفیت موسیقی متن هشتمین و دیگر کمتر اثری تولید می‌شود که همچون تولیدات گذشته در خاطره مخاطبان نقش ببندد

در همین راستا با فردین خلعتبری که در حوزه موسیقی سریال، آثار درخشانی را در کارنامه خود دارد، به گفت‌وگو نشستیم:

■ موسیقی یک سریال تلویزیونی چه ویژگی‌هایی باید داشته باشد؟

موسیقی سریال ویژگی‌های خاصی ندارد که بتوان استانداردِی برای آن در نظر گرفت اما باید متناسب با دیگر اجزای سریال از جمله طراحی صحنه، متن و بازی باشد. در واقع، موسیقی عاملی برای شکل‌گیری اثر است و جزئی از جریان کارگردانی محسوب می‌شود.

■ شما موسیقی سریال‌های ماندگاری چون شب دهم را ساختید. وضعیت کنونی موسیقی سریال‌ها چطور از زیبایی می‌کند؟ اگر کارگردانی سریالی خوب نباشد، احتمال دارد موسیقی آن هم کیفیت مطلوبی نداشته باشد. در حال حاضر سریال‌ها به دلیل کمبود بودجه ازران تر ساخته می‌شوند. امروز و در مقایسه با ۱۰ سال گذشته، کمتر سریال‌های «آقا» ویژه تولید می‌شود. تهیه‌کننده‌هایه دلیل موقعیت مالی، کار را ازران تر تولید می‌کنند و در نتیجه شاهد افت کیفیت هستیم.

■ پس شما کمبود بودجه را عامل اصلی کیفیت نامطلوب موسیقی سریال‌ها می‌دانید؟ در کنار کمبود بودجه، عامل تکرار هم در موسیقی اهمیت ویژه‌ای دارد. مثلاً برای یک سریال ۳۰ قسمتی، موسیقی باید متناسب با تغییر و تحولات سریال تغییر کند و با روند قصه پیش برود. اما متأسفانه دو موضوع به کیفیت کار ضربه می‌زند؛ یکی ضبط نامناسب و استفاده از سازهای الکترونیک است. این سازها، جای سازهای آکوستیک را نمی‌گیرد. به ویژه آنکه استفاده از آنها تخصص می‌خواهد. نکته دوم، زمان کم تولید موسیقی سریال است. بارها شده که با اهنگسازی تماس می‌گیرند و از او می‌خواهند تا در عرض یک‌ماه برای یک سریال ۳۰ قسمتی موسیقی بسازد؛ در حالی که در مدت کوتاه نمی‌توان موسیقی طولانی نوشت و این به کیفیت کار ضربه می‌زند.

■ آیا این وضعیت در سینما هم حاکم است؟

این نوع مشکلات در سینما کمتر است چرا که قالب موسیقی در فیلم سینمایی مشخص‌تر است. تهیه‌کننده سینما هم وضعیت معینی دارد و از منابع مالی دیگری تأمین می‌شود و در مرحله برآورد هزینه، تولید موسیقی فیلم مشخص شده است. همچنین در سینما به دلیل جشنواره‌هایی از جمله فیلم فجر، رقابت بین عوامل مختلف فیلم وجود دارد که این باعث می‌شود تا کیفیت کار بهتر باشد. اما در تلویزیون فقط به تیتراژ سریال توجه می‌شود و سعی می‌کنند که حتما در تیتراژ کلام هم داشته باشد. این در حالی است که اهنگساز برای موسیقی متن دعوت به کار می‌شود.

■ انگار مساله بخش صدا در تلویزیون و سینما با مشکل کمتری برخورد دارند.

در حال حاضر بسیاری از سینماها صدا را دالبی پخش می‌کنند و این به کیفیت کار کمک می‌کند و شرایط صدا در سینماها مطلوب‌تر است. البته تلویزیون هم می‌تواند از صدای استریو استفاده کند و این مساله باید در دستور کار قرار بگیرد.

■ چرا موسیقی سریال‌ها بیشتر در خاطره‌ها می‌ماند؟

برای اینکه سریال‌ها عمومی‌تر هستند، ما در سریال به فضای ملودرام نزدیک‌تر هستیم اما در سینما ژانرهای مختلفی داریم. موسیقی در ملودرام بیشتر به یاد می‌ماند. ضمن اینکه ما فیلم را یک بار می‌بینیم. اما موسیقی سریال را هر هفته می‌شنویم. تلویزیون به دلیل تکرار، رسانه به یادماندنی‌تری است.

■ گونتر گراس نویسنده شهیر ۸۴ ساله آلمانی در سمت خود به عنوان رییس افتخاری انجمن پن النجمن شعراء، مقاله‌نویسان و داستان‌نویسان) کشورش باقی ماند. درخواستی مبنی بر کنارگذاشتن این نویسنده پس از سرودن شعری ضد اسراییلی و مجروح شدن او از مدال هرمان کسنت مطرح شده بود اما با این درخواست‌ها موافقت نشد.

■ گزارش تصویری

آرت دیلی: بنیاد بیلر برای اولین بار نمایشگاهی از آثار جف کونز هنرمند مطرح آمریکایی را در موزه سوییس برپا کرد. جف کونز متولد ۱۹۵۵ یکی از مشهورترین هنرمندان معاصر است که آثارش از دهه ۱۹۸۰ به‌شدت مورد توجه قرار گرفته است. مهم‌ترین ویژگی کارهای کونز آن است که او مظاهر زندگی مدرن را به چالش می‌کشد. در نمایشگاه کونز در سویس قرار است مجموعه‌ای از آثار او طبق ترتیب تاریخی تولید و اجرای آنها به نمایش درآید. این نمایشگاه در برادران ده ۵۰ اثر است که سه گروه از ساخته‌های کونز را در برمی‌گیرد. مجموعه میمون‌ها از جمله آثار شاخص این هنرمند است که شماری از آنها در نمایشگاه مذکور به نمایش درآمده است.



■